

МАС-МЕДІА У ПРОЦЕСІ КЕРУВАННЯ НАТОВПОМ

Павло Содомора,

доктор філософських наук, професор,
завідувач кафедри латинської та іноземних мов
Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького

Мас-медіа надає спільноті інформацію на випередження, з метою створення конфлікту або ж вирішення його у певному заданому керунку на різних рівнях суспільного життя через заданий аналіз і оцінку конфліктної ситуації.

Ключові слова: *натовп, медіа, діалог, криза, конфлікт.*

The article deals with problems the journalists face while enlightening difficult conflicts and critical periods in the life of any man, country, or society in general. The fact that crisis can be seen as a kind of aggravation of the conflict is taken into consideration.

Keywords: *crowd, media, dialogue, crisis, conflict.*

Не тільки сьогодні, але вже кількома десятиліттями раніше увесь світ невідчутно для самого себе потрапив під вплив засобів масової інформації: однак, помітили (і продовжують це розуміти) далеко не усі. Ноам Хомський, провідний сучасний американський лінгвіст і мислитель, особливо звертав увагу у своїх лекціях на те, що ЗМІ, як ми їх називаємо, зумисне наголошують на одних подіях, у той же час обходячи стороною інші, які аж ніяк не є неважливими — насправді, вони не потрібні на сучасному етапі для правлячих кіл у світовому масштабі. Такі явища вкрай часто зустрічаються у найдемократичніших країнах світу, як-от США, не говорячи про тоталітарні, як-от колишній Союз. Очевидно, що технології, які дозволяють керувати натовпом, виникли не десять і не двадцять років тому — скажімо, Гітлер був абсолютно феноменальним промовцем; сьогодні лише наочно спостерігаємо неймовірне процвітання технологій завдяки віртуальним мережам. Чи здатні ми відділити реальний стан речей від того, який нам намагаються нав'язати з невідомих для нас причин? Невідомо. Можливо, вихідці з пострадянського простору мають таку здатність — окрім тих, які були вчасно «зомбовані» інформаційними технологіями того часу. Можливо, їй не зовсім — адже така річ, як страх за власне життя на певному етапі стає незмірно вищим від інших рис людської раси, про які говорили визначні європейські мислителі різних епох, як-от Декарт, Локк та інші, такі риси, які мали б виокремлювати нас від тварин, як-от розум, чесність, справедливість, вроджене прагнення до свободи мислення і пересування. Загальновідомо, що існують різні види неправди (тут докладно про це не будемо говорити): найпідступнішою є та, у якій, за прислів'ям, «з мухи роблять слона». Тобто незначну подію розкручують до грандіозних масштабів, користуючись «ботами», тощо, так що дуже важко пересічній людині не піддатися паніці, не втратити можливість реально оцінювати ситуацію. Чи справді такий страшний чорт, як його малюють? Ми десь це вже чули раніше, від наших славних предків, які вважали, що краще померти вільним, аніж жити у неволі. Але тепер ми забули про це, добровільно віддалися в ув'язнення — не зважаючи на те, що реальних підстав (гори трупів) ніхто не бачить (окрім, звичайно, жахливих повідомлень у соцмережах, які неможливо перевірити). За статистикою останніх виборів і не тільки, співвідношення одних до інших, тобто тих, які піддаються і ні, приблизно 30 : 70. Цікаво, що Хомський у середині славних 80-х називає таке саме співвідношення, говорячи про вплив мас-медіа. Приблизно про те саме говорили ще значно давніше просвітники, яких на загальному фоні було зовсім небагато, взявши гаслом вираз «*odi profanum vulgus*» - «ненавиджу неосвічений натовп»...